

Goessens François S.B.

Eretkens

Na de oorlog kreeg hij volgende eretekens:

8 frontstrepen

de Herinneringsmedaille 14-18

de Overwinningsmedaille 14-18

de Yzermedaille

het Oorlogskruis

de medaille van de Leopoldsorde

Levensloop

François is geboren en getogen in Aalst-bij-Sint-Truiden. Als zoon van Gerard Goessens en Maria Ruppel zag hij het levenslicht op 16 april 1893.

Na de oorlog maakte hij zijn studies in de geneeskunde verder af en begon hij te werken als geneesheer. Hij huwde in Klein-Gelmen met zijn leeftijdsgenote Juliette Dandoy. Zij kregen twee kinderen. Hun zoon trok naar Houthalen, hun dochter huwde later met dokter Raymond Gielen. Door zijn zwakke gezondheidstoestand was François echter geen lang leven beschoren. Hij overleed op 32-jarige leeftijd in Sint-Truiden en werd in Klein-Gelmen begraven.

Indien wij met Christus lijden, zullen wij met Hem verheerlijkt worden. (H. PAULUS).

Nog slechts in den bloei des levens en reeds komt de Heer en roept zijn dienaar tot zich, doch Gods inzichten zijn heilig en ondoorgrondbaar. De dierbare afgestorvene was jong van jaren, maar rijk aan verdiensten. Gedurende den ganschen oorlog, door heldenmoed en opoffering, dwong hij de bewondering en achting af van iedereen. Eischte het Vaderland het offer van zijn leven niet, toch gaf hij van zijn edel bloed, om een medestrijder van een gewissen dood te ontrukken.

Als geneesheer oefende hij zijn ambt uit met goedhartigheid, geduld en groote toewijding. De Voorzienigheid had niet gevergd dat hij viel als held op het slagveld, maar indien wij nu zijn te vroegtijdig heengaan zoo diep betreuren, dan is het dat hij gevallen is als slachtoffer van zijn plicht. Bewust van het gevaar, heeft hij geen oogenblik gearzeld zijn leven op te offeren, om dat van zijnen evenaaste te redden.

Hij was algemeen geacht en bemind: de armen bijzonder verliezen in hem een weldoener en een vader.

Teerbemimde echtgenoot, wij zijn vereenigd geweest door den band der innigste liefde; deze zal eeuwig duren, wij hebben het gezworen. Wees mij indachtig in uwe gebeden. Ik zal over u waken tot wij weer zullen samen zijn in den schoonen hemel. In afwachting zorg voor onze lieve kinderkens, spreek hun dikwijls over hunnen vader, breng ze groot in 't beoefenen der deugd, dit zal de schoonste kroon zijn van uw leven. — En gij, lieve kleinen, weest getroost uwer moeder, volgt immer mijne voorbeelden na en maakt u mijner waardig.

Lieve moeder, schoonouders, broeders, zusters, schoonbroeders, schoonzusters en bloedverwanten, gij allen, die mij zoo dierbaar waart, troost u: ik verlaat een tranendal voor het hemelrijk. God roept mij tot zich, maar mijne liefde tot u sterft niet. Ik vraag dat de God van vrede met u zij en dat gij Hem voor mij biddet.

H. Hart van Jezus, wij stellen ons betrouwen in U.
Medelijdend Hart van Maria, bid voor de bedrukten.
(300 dagen aflat.)

BID VOOR ZIJNE ZIEL

den. — Ste-Lutgardis' Drukkerij, Jos. Leenen.

Militair overzicht

Hij deed zijn legerdienst toen de oorlog uitbrak. Hij werd ingelijfd als soldaat 2de klasse bij het 2de Linieregiment. Op 1 november 1914 werd hij wegens ziekte geëvacueerd naar het depot van Vieille-Eglise, waar hij bijna drie maanden verbleef. Hij toonde zijn moed door in augustus een gewonde kameraad uit een afgelegen loopgraaf te halen en op zijn rug, tussen de fluitende kogels door, in veiligheid te brengen. Juist voor kerstmis 1916 werd hij getransfereerd naar het 19de Linieregiment. Op 7 augustus 1917 werd hij wegens ziekte opnieuw geëvacueerd naar het hospitaal van Calais, waar hij weer twee maanden herstelde. Op 10 april 1918 werd hij als medisch student naar het hospitaal Saint-Océan in De Panne gestuurd. Daar maakte hij deel uit van de geneeskundige dienst tot eind januari 1919.